

Scénář k rozhlasové reportáži

Paní Hlavatá se narodila v roce 1938 ve východoslovenské obci Vyšná Pisaná, v jejímž okolí se v roce 1944 odehrála karpatsko-dukelská operace. Během ní byla zničena řada zdejších obcí včetně jejího domu. Díky tomu se oblasti přezdívá údolí smrti. Další tragédií byla pro rodinu paní Hlavaté smrt jejího otce, na kterého spadla bomba.

„Ta mina letěla. Já jsem slyšela, jak mně to šustilo úplně u toho ucha. Kdybych bývala stála kousek dál, tak to zasáhlo i mě.“

Kvůli této tragédii se ona i její šestiletý bratr museli přestěhovat do Olomouce, kde si je převzali pěstounští rodiče. Tak jednoduché to zas nebylo. Byli dva a dvě děti nikdo nechtěl. Museli nedočkavě stát na nádraží a jen doufat že si je někdo vezme.

„Jeli jsme vlakem a v noci. Byla tma, zastavili nám na nádraží, tam jsme vystoupili a tam už čekali rodiny a každý kdo chtěl nějaké to dítě si vzít do výchovy.“

Strasti paní Hlavaté příjezdem na Moravu ale neskončily. Od malička jí byla vštěpována důležitost pravdy, a proto se velmi těžko smiřovala se lživým komunistickým režimem.

„Když jsme byli doma ještě s tatínkem, tak u nás se nesmělo lhát.“

Komunistický režim způsoboval paní Hlavaté mnoho problémů a nespravedlností.

„Já jsem se dobře učila, ale že jsem neměla .. a ti moji pěstounští rodiče také ve straně nebyli, tak jsem musela do práce.“

Do práce šla proto, protože byla její rodina tehdejším režimem označena jako bezvýznamná pro společnost. I přes životní peripetie neztrácí paní Hlavatá energii a elán ve svém úsilí narovnat křivdy spáchané tehdejším režimem na její rodině.